

MJÖÐUR SKÁLDA OG LEIRSKÁLDA

Persónur: Pulur, Þór, Óðinn, Loki, Bragi, Baugi, Gunnlöð

- Pulur:** Dag nokkurn kom Þór heim úr austurvegi með ótrúlegar fréttir.
- Þór:** Kvasir er dauður.
- Pulur:** Menntu litu skelfingu lostnir hver á annan. Kvasir sem hafði orðið til úr friðartákninu þegar stríði ása og vana lauk. Hrákanum sem þeir blönduðu allir saman í stórri ámu. Kvasir sem allt vissi og hafði lagt land undir fót til að kenna fáfróðum mönnum víðs vegar um heiminn það sem þeir þurftu að vita.
- Bragi:** Hvað gerðist?
- Þór:** Dvergarnir Fjalar og Galar buðu honum heim til sín og drápu hann.
- Bragi:** Hvers vegna í ósköpunum gerðu þeir það?
- Þór:** Þeir vildu eignast skáldamjöld.
- Bragi:** Skáldamjöld?
- Þór:** Já, drykk sem er þannig gerður að allir sem bragða á honum verða skáld. Þeir létu blóðið úr Kvasi renna í kerin Són og Boðn og ketilinn Óðreri. Svo blönduðu þeir hunangi saman við blóðið og úr því varð þessi mjöður.
- Óðinn:** Þessa verður að hefna. Við förum og sækjum mjöðinn. Og dvergaskammirnar skulu fá að fjúka.
- Þór:** Það er ekki til neins að eltast við þá. Þeir eru flúnir inn í björgin og auk þess er mjöðurinn ekki hjá þeim lengur.
- Loki:** Hvar er hann þá?
- Þór:** Hjá Suttungi jötni. Hann er geymdur við Hnitbjörg og engin lifandi sála fær að bragða á honum.
- Loki:** Það er nú kannski hægt að laumast þangað svo að lítið beri á og fá sér dropa.

- Bragi:** Sannarlega væri ástæða til að fara og ná í mjöð handa mannfólkinu. Það er óþolandi að hlusta á þessa karla sem halda að þeir kunni að setja saman vísur. Þetta er allt skakkt og bjagað, stuðlar og höfuðstafir út og suður og hrynjandin skelfileg. Þvílík ósköp að vera guð skáldskapar innan um svona lið.
- Loki:** Við ættum kannski bara að drífa okkur.
- Þór:** Nei, þið skuluð alveg sleppa því. Gunnlöð dóttir Suttungs gætir mjaðarins og ykkur tekst ekki að gabba hana, svaraði Þór.
- Óðinn:** Við eigum þennan mjöð.
- Þór:** Vissulega eigum við hann af því að við sköpuðum Kvasi. En ég hef enga trú á að við náum honum.
- Pulur:** Óðinn gekk þegjandi burt og settist í Hliðskjálf. Hann litaðist um og kom brátt auga á Gunnlöðu.
- Óðinn:** Skyldi henni ekki leiðast? Ætli ég fengi ekki ölsopa hjá henni ef ég stytta henni stundir.
- Pulur:** Hann ákvað að reyna og lagði af stað gangandi snemma að morgni. Hrafnana skildi hann eftir heima og bað þá að fylgjast vel með allri veröldinni meðan hann væri í burtu og ónáða sig ekki nema mikið lægi við. Undir kvöld kom hann að stórum búgarði. Þar bjó Baugi, bróðir Suttungs. Óðinn réð sig í vinnu hjá honum um sumarið.
- Óðinn:** Að launum vil ég fá að drekka af miðinum hans Suttungs.
- Baugi:** Ég get engu lofað um það. Suttungur bróðir minn er svo ráðríkur, hann vill ekki hleypa nokkrum manni í Hnitbjörg þar sem Gunnlöð situr alein, langa daga og nætur og gætir mjaðarins. En ef þú stendur þig vel skulum við reyna að tala við hann í haust.
- Pulur:** Sumarið leið og Óðinn lauk öllu sem fyrir hann var lagt. Fyrsta vetrardag gekk hann fyrir Bauga og sagðist vilja fá kaupið sitt.
- Baugi:** Já, nú förum við og tölum við Suttung, svaraði hann.

- Pulur:** Þeir drifu sig af stað en ekki varð sú ferð til fjár. Suttungur sagðist eiga mjöðinn og þeir fengju ekki dropa af honum. Þeir fóru burt en Óðinn vildi ekki að gefast upp.
- Óðinn:** Nú sting ég upp á að við tökum til okkar ráða.
- Baugi:** Til er ég.
- Pulur:** Óðinn stakk hendi í vasann og dró upp stærðar bor.
- Óðinn:** Þetta er nafarinn Rati og nú skalt þú bora holu í gegnum bjargið svo að ég geti skriðið í gegn og hitt Gunnlöðu?
- Pulur:** Baugi horfði stórum augum á borinn sem hafði leynst þarna í vasanum án þess að nokkuð bæri á honum. Svo byrjaði hann að bora og bergið spændist upp, enda var Rati öflugur í meira lagi.
- Baugi:** Nú er þetta komið.
- Pulur:** Óðinn gekk að holunni og kíkti inn. Hann horfði á spænina sem lágu í hrúgum á botninum. Ekki gat hann séð alla leið í gegnum bjargið. Hann dró djúpt andann og blés eins fast og hann gat. Samstundis komu spænirnir fjúkandi í andlitið á honum.
- Óðinn:** Þú ert ekki kominn í gegn. Spænirnir leita hingað þegar ég blæs á þá.
- Pulur:** Baugi lufsaðist að bjarginu og hélt áfram að bora dálitla stund.
- Baugi:** Það er komið í gegn.
- Pulur:** Óðinn gekk að holunni og blés. Í þetta sinn leituðu spænirnir inn í holuna svo að nú náði hún augsýnilega í gegnum bjargið.
- Baugi:** Ætlarðu ekki að drífa þig?
- Óðinn:** Jú, nú fer ég,
- Pulur:** Hann breytti sér í orm og skreið inn í holuna. og fyrr en varði var hann kominn í gegn.
- Pulur:** Um leið og Óðinn var skriðinn út úr raufinni svipaðist hann um og sá hvar Gunnlöð sat á grasbala rétt hjá. Hann flýtti sér að skipta um ham og gekk til hennar.
- Óðinn:** Góðan dag.

- Gunnlöð:** Hver ert þú og hvað viltu hingað?
- Óðinn:** Bölverkur heiti ég og hef hug á að bragða á miðinum dýra sem þú geymir.
- Gunnlöð:** Mér er falið að gæta þess að enginn bragði á honum nema með leyfi föður míns og mig grunar að þú hafir ekki fengið það.
- Óðinn:** Satt segirðu. En fyrst ég er kominn hingað langar mig að rabba svolítið við þig?
- Pulur:** Gunnlöði leist vel á það enda var hún dauðleið á einverunni. Þau ræddu margt og skemmtu sér vel. Á endanum gat Óðinn samið um það við hana að ef hann dveldi hjá henni í þrjár nætur mætti hann drekka þrisvar sinnum af miðinum. Að morgni fjórða dags reis Óðinn úr rekkju, hæstánægður.
- Óðinn:** Jæja, nú fæ ég launin.
- Gunnlöð:** Mér sýnist þú hafa unnið til þeirra.
- Pulur:** Óðinn gekk að katlinum Óðreri, beygði sig og þambaði úr honum hvern einasta dropa í einum rykk.
- Óðinn:** Þá er fyrsti drykkurinn búinn.
- Pulur:** Svo sneri hann sér að kerjunum. Hann tæmdi Són í einum sopa, dró svo djúpt andann og svolgraði í sig miðinum úr Boðn. Hann leit á Gunnlöðu sem horfði furðu lostin á hann.
- Gunnlöð:** Ég trúí þessu ekki.
- Óðinn:** Takk fyrir mig.
- Pulur:** Svo brá Óðinn sér í arnarlíki og flaug heim í Ásgarð.